

Eestluse ja antieestluse* vahel.

Eesti Vabariik on eestimaalaste kodu. Tänu demokraatlikule elukorraldusele ja seda tagavale õigusloomele peaksime saama ise korraldada oma elu kõige parimal võimalikul viisil. Me oleme ju põhiseaduse mõistes vabad kodanikud ja kõrgeima võimu kandjad oma riigis. Vaatamata sellele oleme riigi nimirahvusena sunnitud tõdema, et Eesti Vabariigi seniste poliitiliste juhtjõudude tegevus on olnud riiklikult tähtsates eluvaldkondades vale ning täna seab poliitiline, sotsiaalne ja majanduslik surutis otseselt ohtu eestlaste püsima jäämise oma riigis. Kas see ei ole mitte antieestlus?

Me kõik oleme kuulnud väljendit, et riik on halb peremees ja näeme julgemalt ringi vaadates sellele hulgaliselt tõestusi. Vaadakem või riigifirmade Tallinna Sadam, Estonian Air, Eesti Energia poole – need on nagu mustad augud meie riigieelarves. Küsime: kes lõi selle riigi? Meie, eks? Kui riik ehk meie ise oleme halb peremees, siis milleks üldse meile oma riik?

Siin kerkibki üles küsimus, miks me siis oleme oma riigi peremeestena ja kõrgema võimu kandjatena probleemide sasipuntras, mille lahtiseletamine ja tegelike põhjuste väljaselgitamine taandub vastastikuste süüdistuste ja väljamõeldud näilise paratamatuse kirjeldamisele? Heitkem või pilk meie massimeediale, kuulakem kõrvad lahti, millest seal räägitakse, vaadakem, mida näitab ja kuulutab ERR! Kõige tähtsamad asjad Eesti Vabariigis näikse olevat hulgaliselt toodetavad meelelahutussaadet ja –uudised, seega siis tsirkus. Aga leib???

Kellele on selline olukord kasulik? Kas tegemist on tõeliste välismõjudega, mille tähtsust püüavad rahva väidetavalt valitud tegelased seada esikohale või on see hoopis hale katse varjata oma kroonilist küündimatust vabatahtlikult võetud ja valimistel rahvale lubatud ülesannete täitmisel? Ja mida siis lubati? Lappida meie vaesust! Kui ma oleksin kuningas ja kuuleksin, et minu riigis on üheaegselt toidupank nälgijate tarvis ja kasumlikud kaubandusketid..!

Eesti Vabariigi kaitsekulutused peavad väidetavalt olema 2% SKP-st. Korras, kulutatud! Aga kus on kaitsevõime? Kas kaitsevõime seisneb siis selles, millest kirjutati meedias, et ajateenijate kokad on mures, et ei saa valmistada toite veinikastmega – väeosa territooriumile ei tohtivat alkoholi tuua. Ja ajateenijatele ei maitse maks, lõhe maitsevat rohkem... Lisaks hirmsa hinnaga ostetud hulk huvitava kujuga „strateegilisi“ juppe, millest tegelikult suuremat kasu ei ole, sest... ajateenijad tahavad õigel ajal lõhet ja kui ei saa, lähevad hoopis Austraaliasse elama.

Kas pole tekkinud olukord, kus meie väidetavad juhtjõud on jäänud liigselt lootma välisabile ning lasknud end meelitada libekeelsetest lubadustest, unustades, et rahva heaolu ning turvalisuse aluseks ja tagatiseks on omaenese töö ja oskused? Euroopa Liidu pealesunnitud tsentraliseeritus ja läbimõtlematult kehtestatud uued ning keerukad regulatsioonid on halvamas meie majandust.

Mida siis teha? Esiteks tuleb mõista, et rahvas ei ole mina või sina, rahvas on meie. Ja selle meie nimel tuleb unustada isekad huvid ning üksteist oma ettevõtmistes toetada. Meie eesmärk peab olema luua pikaajalise arengukavaga Eesti Vabariik, mille otsene ja esmane ülesanne on tagada eestimaalaste turvalisus ja väärikad elutingimused ning mille põhialuseks on rahva eelistused; meenutagem siin Manifesti kõigile Eestimaa rahvastele 21. veebruarist 1918. a. Ja kui me seda ei taha või sellega toime ei tule – lähme laiali! Me kas õigustame eestlaste kui riigi nimirahvuse püüdeid või tunnistame end antieestluse kaasajooksikuteks.

Kordan veelkord: rahvas ei ole mina või sina, rahvas on meie. Täna ei tohi me üksteisega rivaalitseda ega konkureeridagi, täna on see hukatuslik. Ükskõik kumb kumma üle lööb, kannatavad mõlemad. Täna on meil vaja taastada Eesti Vabariigi tegevus kodanikele eluliselt tähtsates valdkondades. Ja need valdkonnad ei ole mitte sotsiaaltoetused ja toidupangad, supiköögid ja varjupaigad vaid tootlikud ja tõhusad töökohad, mis tulevad tänaselt „riigilt“ sõna otseses mõttes kätte võidelda! Me peame kogunema ühistegevuse lipu alla ja tegema seda, milleks „riik“ on võimetu ning riigi saneerima.

Mis on riik? Pakun, et riik peab olema rahva tahte väljendus ning ühiskondlike suhete korraldamise vahend, ta peab kindlustama eluliselt oluliste avalik-õiguslike teenuste kättesaadavuse kõigile kodanikele. Ja kodanikud omakorda peavad selle nimel töötama. Ja et rahvast mitte liigselt kurnata, tuleb avaliku sektori töötajate tasustamine viia vastavusse töötaja vajalikkuse ja ühiskonna arengusse antava tööpanusega. Meil on juba liiga palju vaid infomüra tekitavaid oma palga „välja istujaid“ või trahvimistest elatujaid, kes kõik tõestavad: see ei ole riik!

Selleks, et minna ühise põhiseaduse preambulisse raiutud eesmärgi poole, tuleb lõpetada erakondade rahastamine riigieelarvest ja juriidiliste isikute poolt. Erakondade sissetulekuallikaks tohivad olla ainult liikmemaksud ja füüsiliste isikute vabatahtlikud annetused, millelt on tasutud nõutavad maksud Eesti Vabariigi eelarvesse. Erakonnale tehtavate annetuste suurused ja annetajate andmed olgu avalikud! On ju erakondade näol tegemist millegi vandenõulaadsega, mis püüab kallutada riigieelarve kasutamist teatud valijaskonda „esindava“ partei ladvikule. Ning selleks kõlbavad kõik vahendid. Või arvab keegi, et „hiljuti avastatud“ suurvargused riigifirmades, mida hellitavalt „arvatavateks korrupsioonijuhtudeks“ nimetatakse on midagi muud kui poliitiliste otsuste tulemus?

Küsin: Kes oli see, kes saatis eesti rahva sajad miljonid Eesti Energia kaudu Utah'sse, kus mitte midagi ei toimunudki? Vastan: see oli täievoliline eesti rahva esindaja, üks rahvuse parematest poegadest.

Küsin: Kes oli see, kes suunas eesti rahva sajad miljonid Estonian Airi ja kantis siis kõik kõrvale? Vastan: see oli täievoliline eesti rahva esindaja, üks rahvuse parematest poegadest.

Küsin: Kes oli see, kes saatis eesti rahva raha „integratsiooni“ lipu all Ida-Virusse ja ei saavutanud midagi?

Vastan: see oli täievoliline eesti rahva esindaja, üks rahvuse parematest poegadest.

Või olid nad tegelikult antieestluse eestvedajad?

Kurat! Tarass Bulbat tahaks teha!

Ja edasi? Kõigepealt teeme riigi ja kui see õnnestub, võime endale ka parteisid lubada, aga ainult teatud piirides. Ja oma riigi nimel ühinegem lõppude-lõpuks kõik ühisesse peresse, lõpetagem sonimine euroõnnest, tehkem tööd ja saagem oma riigis nimirahvuseks, et meie Põhiseaduse preambuli tõlge vene keelde, kus Eesti Vabariigi eesmärgina on märgitud ka „...призвано обеспечить сохранность эстонской нации, языка и культуры на века...“ tekitaks teistes eestimaalastes mõistmist ja uhkust, lootust ja tahet kaasa aidata, mitte ei mõjuks hoopleva propagandistliku kiljatuseks.

Ühes vanas laulus on read:

Tuleb aeg,
Valge Laev
mööda läeb –
ma siia jään.

Koondugem! Veel ei ole hilja!

Margus Lepa
radikaal, Nõmme Raadio

*Einar Laigna kirjust: Mõistust! Teen ettepaneku võtta pidevale kasutusele mõiste "antieestlus" ja anda sellele sõnale samasugune kõla, nagu antisemitismil. Tervitades - E.L.